

ogelsen af Afgifter, og at man ikke har paaregnet, at Forøgelser af Afgifterne ville foranledige nogen Formindstelse i Forbruget. Det forekommer mig altsaa, at de to Ting gaa op imod hinanden, at den forøgede Forbrug gennem formindskede Afgifter gaar op imod den formindskede Forbrug der, hvor der er forøgede Afgifter.

Jeg skal, idet jeg gjentager, at jeg beholder mig til Forhandling med Udvalget en hel Række af ikke meget indgribende Spørgsmaal, overhovedet endnu kun gjøre en Bemærkning, foranlediget ved, hvad der er udtalt her. Det er bemærket, at det vilde kunne være betænkeligt at forøge et Par af Toldsatserne, som de nu ere, af Hensyn til, at de paagjældende Varer for en væsentlig Del indføres fra et Land, med hvilket vor Handelstraktat er udløben. Det var særlig Frugt og Vin, som det her gjaldt. Den nuværende Told paa Frugt er jo noget forskjellig, men er for de tørrede Frugters Vedkommende jo nu omtrent $\frac{1}{3}$ af det, der er foreslaaet, og som Thinget ifjor vedtog, nemlig 5 Ore, medens det, der var forlangt, at vi traktatmæssig skulde gaa ind paa ligeoverfor det paagjældende Land, var en Nedsættelse af Frugttolden til mindre end det Halve af det, den nu er, omtrent $\frac{1}{10}$ af det, som Landstinget vedtog ifjor. For Vintoldens Vedkommende er Forholdet, at vi iftedetfor de 10 Ore pr. Bø. af Juttage-Vin, som vi nu modtage, som jeg havde foreslaaet forhøiet til 20 Ore, og med Hensyn til hvilken Landstinget ifjor vedtog at blive staaende ved 15 Ore, skulde gaa ind paa traktatmæssig at modtage en Told af kun omtrent $\frac{8}{10}$ Ore, det vil altsaa, da selvfølgelig efter vort hidtidige Standpunkt alle Lande blive behandlede ens her, sige det Samme som, at vi skulle nedsætte vor nuværende Vintold til omtrent $\frac{1}{12}$ af det, den er, og nedsætte Frugttolden til det Halve af det, den er nu. Jeg har anset det for umuligt at acceptere som Basis for Forhandlingerne om en fornyet Handelstraktat dette Udgangspunkt: 2 Fr. pr. Hektolitre Vin og 2 Fr. pr. hundrede Kilogram Frugt. Jeg har anset det for en Umulighed at acceptere dette Grundlag derfor, ialtfald før end denne Sag har været forhandlet med den danske Rigsdag, og jeg benytter Leiligheden til at bemærke, at det kun var, naar man vilde acceptere dette Grundlag, at man overhovedet kunde faae Handelstraktaten forlænget blot med tre Maanedere. Jeg benytter Leiligheden til her at afgive denne Forklaring, for at ikke en yderligere Mis-

forstaaelse af Regjeringens Stilling til denne Sag skal gjøres gjældende. Jeg gjentager det: Vilskaaret for at opnaa en blot midlertidig Forlængelse af den nuværende Handelstraktat var at acceptere den af mig nu angivne Nedsættelse af vor Vin- og Frugttold.

Broberg: Den høitærede Finantsminister har brugt et temmelig skarpt Ord ligeoverfor mig, idet han yttrede, at man næsten maatte forudsætte Underfundighed, naar man skulde forudsætte, at et Ministerium kunde handle saaledes, som jeg sagde. Jeg tror nu ikke, at det var ment saa ilde, men det var et lidt stærkt Udtryk. Jeg har naturligvis aldrig forudsat, at nogen Underfundighed skulde kunne finde Sted fra nogetsomhelst Ministerium, men jeg har kun troet at maatte gjøre opmærksom paa, at efter den Praxis, jeg er vant til at iagttage, naar man slutter en og anden Kontrakt om Noget — og dette er jo en Slags Kontrakt — sætter man Vilskaarene ganske tydeligt og klart, og jeg kan sige, at jeg er ikke ene om denne Opfattelse, jeg har talt med flere, endog Medlemmer her i Thinget, som dele min Anskuelse derom, at det dog vistnok var heldigt, om denne Paragraf fik en noget anden Redaktion. Søvrigt har det kun kunnet glæde mig at høre, at den høitærede Finantsminister i adskillige Punkter ogsaa er enig med mig, og naar jeg har talt om, at jeg ikke principmæssig kunde gaa ind paa en Kompensation, saa fastholder jeg dette, men den høitærede Minister vil ganske vist altid finde i mig den, som, naar jeg faar Syn for Sagen for, at en Kompensation er nødvendig, vil bøie mig derfor og vistnok aldrig vil være til Hinder for, at Ministeren kan gennemføre, hvad han i den Henseende anser for fuldt ret og rigtig. Som Princip maa jeg holde fast paa, at Kompensationen er en meget slem Ting at have med at gjøre. Jeg talter tillige den høitærede Finantsminister for hans Forklaring med Hensyn til den spanske Traktats Ophævelse og Ikke-Fornøjelse; det er Noget, jeg naturligvis ikke kunde vide. Jeg har al min Kundskab til denne Sag fra Berlingske Tidende, og jeg har ikke vidst Noget om den, førend jeg nu hører denne Udtalelse. Jeg kan slet ikke undre mig over, at Regjeringen har stillet sig paa det Standpunkt, at den ikke vilde gaa ind paa slige Indrømmelser, idetmindste førend det kneb grumme haardt, og man vidste, hvad man fik for Pengene; det er fuldstændig rigtigt, det kan jeg kun billige. Der er en Ting, der ikke er mig